

Til Utgifwaren.

Ganganellis Bref, som min Herre haft den godheten at då och då införa i ert Blad, äro af den beskaffenhet, at de mer uplysa, mer öfvertyga än snart sagt alla våra nu inom 20 års tid utkomna Skrifter emot Fritänkeriet, bewis på hwad djupa insigter denna Herre ägde uti Religion och Moral — Dess modestie och människo-kärlighet huru förmodar icke den våra egna Prælaters? huru förtäffeligen affbildar han ej den sanna Philosophien och alt det som kan gifwa oss anledning at tänka på det Gudomeliga wäsendet och oss sjelfwa. Wätte denna öfversättning widare inkomma i edre Blad, och sprida uplysningar i samma mon som den riktar eder med flera Prænumeranter.

Speculator Multiplex.

A n n o n c e.

Ännu finnas tilgång af Ganganellis Tal om Religion sedan det är andra gången oplagt, det kostar 1 R . och om Herrar Pastorers, såsom en del redan gjort, åstunda större Partier deraf til sina Församlingar, så kan därom corresponderas med underteknad, som skal besörja nerstickandet. Äfwen sås ännu Öskulden, denna yppersta moral, skrifwen af et Svenskt Fruntimmer, som inspirerar så mycken conduite hos det wackra könet, det kostar 2 R . Dödens Tempel Poem af Lund, som kostar 2 R . och Eloisas Bref til Abelard af samma Auctor som kostar 4 R . finnas äfwen i Bollådan wid Riddarhustorget eller genom Requisition hos Auctorn. Köpare, som skulle märka at ej Noten Frist står på Bladet, anmodas gifwa det tilkänna för Sanningens skull, eller emot en 2 R .s Sedel. Det bär sig intet at bestrida utgifter utan inkomster.

Utgifw.

N:o 32 utkommer den 13 Maji.

Stockholm, Tryckt hos Carl Stolpe.

Dag = Bladet:
Wälsignade Tryck = Friheten.

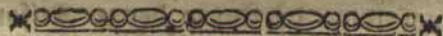
Andra Släcken,

N:o 32.

Stockholm den 13 Maji 1782.

Så wälja Damerna *).

När Jupiter sin kärleks-låga
Inför Europas fötter bar
Han länge låt förstå sin plåga;
Men Nymphen obeweklig war
Af alla djur han ömsar kläder,
Nu blir han Warg, nu blir han Wård,
Nu blir han Zupp, nu blir han Tjäder;
Men hon war alltid lika hård,
Sist Dye-skapnad tycket wann.
Wid detta djur sågs Nymphen stanna
Och när hon wäl besedt des panna,
Hon sade: Kom, blif du min Man.

Commazzi Anmärkningar wid de Romerska Kejsares Historia *).

Förr än Marcus Aurelius beslöt något angående Regeringen, för-
trodde han sit uppsåt först åt Rådet, sågandes sig finna anständi-
gare at lämpa sig efter så många kloka mäns råd, än at de allesam-
man skulle råtta sig efter hans enda wilja.

Et owäldigt och utan regerings-lystnad besmittadt Råd blifwer
i alla tidehwarf ansedt.

Kejsar Commodus hade retat otaliga Romerska Slägter emot
sig genom en skamlig wänskap för deras Söner. Och som ej alle wo-

*) Infäadt.

*) Infäadt.

ro af den gemena tankan, at Furstens gunst borde förwärfwas med egen wanheder och förnedring, så blefwo hans egna undersåtare hans anklagare. Folket blef dåröfwer Domare, och Commodus förklarad förluftig af den Keiserliga myndigheten, med de orden: Denna sänder dig Rådet, som war åfwen så mycket, som at säga: Du skal ej mer wara Kejsare.

En mild Furste är säker för alla, men en hård, som hos en del undersåtare är illa ansedd måste hos de öfriga söka sin säkerhet genom gunst och stänker.

Misgärning och offsydighet, trohet och förråderi, hemlighet och och des uptäckande, äro i sig sjilfwa ganska olika, dock wid Hofwet alle sammans i samma och enahanda fara. Pag. 182 om Severus i Commazzi Bok.

De som äga den förmån at wara födde af förnäm ått, tiltråda genast som et arf det goda omböme, hwilket andre med mångsaldigt arbete måste förwärfwa, och kunna börja der som andra lykta.

De första Stamsåderne gjöra sig en trappa af dygd och af dygden en heder, men deras efterkommande begynna med hedren och befinna sig strävt i språng til de högsta äreställan. Ut i förfädren bör man wörda den personliga förtjensten och lyckan i deras afkomma. På sådan grund blef Heliogabalus Romersk Kejsare.

ibland de mångsaldiga dårskaper denne Kejsare utöfwade, war åfwen en af dem at han inrättade en särskild Rådskammare, åfwen som det Romerska Rådet; men bestående af idel Qwinpersoner, hwaråst alle det Romerska Qwinfolkets angelägenheter skulle afhandlas. Egenteliga affigten härmed war at förstöra grunden til all annan lag, och göra sig sjelf til lag för hela werlden. Dårskaperna togo omsider et slut med honom så at han af sine egne Soldater kastades i Tibern.

Furstar wäljas til Rättwisans förwaltning och genom hennes jämna utdelning bibehålles de sedan på Thronen, men brådstörtas då de trampa lagen.

Innan Alexander Severus til Riks Städerne eller Landskapen affände någon Ståthållare, eller andre wigtige Embetsmän, så kundgjorde

Röten

gjorde han på månader förut, dens namn som därtill utvaldes på det wederbörande måtte hafwa tid at andraga, och han sjelt at öfverwäga hwad jäf eller besyffning man emot samme person kunde hafwa. Därigenom minskades owardige sökande som ej wägade undergå profwet, och med penningar i den wägen kunde intet uträttas.

Inläst.

Hårom afton war jag i et sällskap som nödwändigt skulle spela, fortän framslades, Hennes Nåd i huset rangerade Pharao-Banquet, det war et ganska förnämt hus, Grefwinna, Fröknar, Häfästare, Laqueyer och hundar, man begriper ganska lätt at detta huset war frequenterat af Officerare, och Officerare som räknade anor, Himmel! hwilken catastrofe! i det man skulle gripa an werket så yppas en samwetsfråga af en ganska ung Officerare som hade hört på Lagårdsjule at subordination och lydriad wore själen i Militairen, at blott igenom den banades en Armées öfwerwinnerlighet och at sedan nu Accorderna äro förbudne hade man ingen annan trappa at klifwa på til Fält-Marskalks-Stafwen. Han drar då up et Reglemente inunder Schärpet, han citerar och säger at hazard-spel är förbudt — Fåfångt inwände Damerna, at det hwarfen wore wana eller handwerk, men huru Boken commenterades, så segrade Offcern. De andra närwarande tillika med honom måste tilstå at de spelt 2 qwällar förut i rad och om det 3:dje gången hände, så wore det wana eller handwerk, det är klart, tillade han, at döma per analogiam, em en följer sig 3 gånger så skal han för Krigs-Rätt; desutom mina Nådiga Fröknar, i det han adresserade sig til dottrarna, kan man intet imaginera annat spel med Er och Grefwinnan som är långt roligare? — Här bles han just echaufferad, utan twiwel af den nit han hade för Kungens tjänst — Grefwinnan posée och full af werld proponerade då Conversations-Kort, en ny upptäckt i de wackra konsterna af Herr Holmberg, som sedt tomheten och ömrat derwid at ingen tjenstgörande Officer mera spelar. Nu först kommer jag egenteligen til ämnet som föränlatit denna berättelse.

Desa Sällskaps-Kort äro tillsammans 50 styck. lifna utan på de wanliga korten, men innan til i stället för Rachel, Spader Åh, en Hacka, &c. får man läsa en liten wers eller devis. Någon incommo-

dité

Frisk.

dité är det wäl at den som skal spela bör kunna läsa, hwilket wid det wänliga kortspelet war onödigt, blott man förut kände korten och hade lycka, så är här bewis at man i hast blef al ting, Landbrukare, Slepps-Redare, Militair de consequence Danseur och Lär, men detta hjälper sig, de förnåma och rika kunna ju hålla en Lector.

Gjort som sagt, korten blandades, Grefwinman efter många complimententer behagade allernådigtst sielf at ge. För ingen annan ordsak än at de skola lännas och köpas anför jag några opslag, det obserwas at dessa kort äro numererade och proportionerade til wår folksäck, Damernas äro 30, för Cavallererna äro de öfriga.

Grefwinman sielf seck N:o 10 som teckas:

Med all den prackt dig öfwerhopar.

Med alt det smink, det guld, de sjädrar som du bär

Tro ej du wäcker wårt begär

Uck nej: man blott på affstånd ropar

Hur onaturligt skön hon är.

Den älska Fröken seck N:o 14 som låter:

I en wällsignad stund man lärde Er at sjunga,

Sjung söka Iris sjung: det är en ängla-sed

Hör Folket klappar hand, ty folket blie i fred

(Tills Arian är slut) för eder hwaså tunga.

Uf Militairerna fingo den ena som war litet brutal, twärt emot all rime och raison N:o 13.

Om sanning rått din bild på detta bladet stälte

Hwad tror du Lycas sielf? -- mån du fick mine af Hjelte?

To wist: se där bewis: se glaswen wid hans hålte.

Min lilla conversation med mina Läsare om Conversationskorten slutas. De kosta endast en plåt och amüsera för tusende.

N:o 33 utkommer den 15 Maji.

Stockholm, Tryckt hos Carl Stolpe,

Dag - Bladet:
Wälsignade Tryck - Friheten.

Andra Skäcken,

N:o 33.

Stockholm den 15 Maji 1782.

Sör Dagen.

Sag — måla på SOPHIAS Dag
En Cypris, Hebé och en Flora,
Det wore at i matta drag
Se sjelfwa Gracerna förlora.

Nej, må et hjerta mindre rört
Ännu des ömma uttryck spara!
Til des wi glädjens tidning hört,
Som skal vårt wäl på nytt förklara!

Utländska Nyheter.

In London kan man på en och samma dag fria, få ja, gå i Kyrkan och blifwa wigd.

Med sista Posten berättas i et handbref til * * at et par, som varit låra i hwarandra, beslöt at gifta sig, de följdes åt i Kyrkan och anmälte sig hos Prästen, men knapt nog hade Brudgummen ställt sig i brudstolen, förän han började ångra sig, det ena swettbad efter det andra öswergick honom, han calculerade följderne, erkände sit förhastande och då Prästen frågar honom: om han wille hafwa den förestälte Personen til sin äkts Zustru, swarade han med hög röst Nej.

*) Insändt.

Ce.

Ceremonien slöts och hvar och en begaf sig til sit; men Gåst-
 mön blef så förbittrad at hon knapt kunde blidkas, et så hårdt bemb-
 tande satte hela hennes blod i gäsning och hon beslöt at omsider re-
 vengera sig.

Ung-Herrn, som förut hast så många plaisirer i hennes sällskap,
 wille ändå continuera dem efter gamla wanan, men fåfängt. Nym-
 fen låskade wara obewefelig, hennes hårdhet retade honom ännu me-
 ra, han nytjade alla motiver i werlden, til och med pengar som op-
 dyrka det starkaste lås, och med all gewalt seck han ändå intet för-
 mänligare capitulation än at han, för at reparera hennes heder, som
 hon tyckte wara så fastligt læderad, skulle åter gå i Kyrkan tillika med
 henne, begära wigsel, och då det kom til det wanliga spørsmålet, skul-
 le han swara Ja, men hon Nej: Hon bewisse honom tydeligen, at
 hon då färt en afskafad hämb, at de då narat hwarandra och at det
 blifwit honom måtit med et och samma mått — hwad gjöra? Hennes
 wänskap, som han wisa minuter behöfde, stod ej at winna på annat
 sätt, han resolverar sig dertil, glad at för det köpet sirpa taga hen-
 ne til hustru. De marcherade då åter en Söndag i Kyrkan, begär-
 te wigsel, och när Prästen spørjer dem, swarar Herrn efter aftal Ja
 och Flickan . . . . ack! grufweliga ögnableck! olyckliga man! . . . .
 Flickan swarar twärt emot öfwerenskommelse äfwen Ja.

Strödda Tankar. *)

Ällan skrifer et Fruntimmer för det man gör, utan för det man
 ämnar göra.

Ofta wäljer et Fruntimmer sig en älskare, mindre derföre at hon
 finner honom älskwärd än för at wisa at hon sjelf är det.

Många inbilla sig at Jalousien härstammar ifrån kärleken; jag
 åter tror at den härleder sig ifrån en mindre fördelaktig öfwertygelse
 om sig sjelf.

Att wisa bitterhet öfwer sin hustrus förmenta otro tjenar ej til an-
 nat

*) Insärdt.

